старае да ознаменува тази славна дата за българската мисъль и култура по възможность по-кратко, по-тържествено и по-сърдечно. Вредомъ празнеството се открива съ молебенъ, вредомъ се дават утра и вечерники изключително съ номера отъ произведенията на автора, завършени съ триумфални шестини и кръшни хора. На много мѣста се издаватъ специални позиии къмъ населението, пълни съ признателность къмъ юбиляра за петдесетгодишната му дѣйность и съ възхвала къмъ Всевишния, че е осщастлилъ българския народъ съ подобно радостно благоволение сѣдъ тежката скръбь по загубени части отъ исконната българска земя.

Празникътъ въ чужбина.

Не е отминатъ тоя день никждѣ, дѣто живѣятъ българи или дѣто има българско прѣдставителство. Отамъ на тържествата тамъ става и чуждинтѣ печатъ, който сиѣ щедри похвали надъ прославеника и надъ неговото дѣло, сравнивано съ дѣлата на най-видиятѣ чуждестранни писатели и поети. Кто какъ е прославеенъ по тъзи въ нѣкои чужди столици.

Царигра дъ. Сутринята въ ѳенеръ се извърши архиерейска служба и молебенъ. Присъствували шефоветѣ и персоналътъ на всички български учрѣждения и почти цѣлата българска колония. Нерономахъ Гавриелъ държи подходна пропонѣдь. Слѣдъ пладне въ училището на Пера се дава литературно-музикална забава при прѣпълненъ салонъ, дѣто директорътъ на българското училище г-нъ Цвѣтиновъ държи обстойна рѣчь за значението на Вазова.

Виена. На устроеного утро управляющиятъ легацинта г. Панчо Доревъ и секретарътъ Малиновъ държатъ тържествени рѣчи. Г-ца Василева прочита реферата за творчеството на Вазова, а г-ци Пашмакова, Зографова, Пелишкеъ и др. изпълнятъ съ голѣмъ успѣхъ нѣколко български музикални кѫса.

Будапеща. — (Изъ кореспонденцията на Н. Ангеловъ).

„Деньтъ 24 окт. т. год. бѣше отпразнуванъ така тържествено, както никой другъ празникъ до сега въ Будапеща. Сутринята църквата бѣше прѣпълнена съ българи, между които се виждахъ и чужденци, които, узнали, че днесъ празнуваме 50 годишния юбилей на Ив. Вазова, бѣха дошли да ни видятъ и да ни чуятъ. По-прѣдния день нѣкои унгарски вѣстници съобщиха, че ние, българитѣ, ще празнуваме юбилей на най-великия си поетъ и че българскиятъ генераленъ консулъ, който сѫщо е поетъ, кани на официаленъ приемъ въ консулството. Слѣдъ сѫрвиса на литургията се отслужи тържественъ молебенъ за здравето и дългоденствието на юбиляра, който молебенъ завърши съ грѫмкото и величествено „многая лѣта". Силно впечатление направи пѣрковниятъ хоръ. Миновина дори не искаха да вѣрватъ, че само за една седмица е постигнатъ тоя успѣхъ.

Слѣдъ 12 ч. имаме приемъ въ Царското генерално консулство, кѫдѣто бѣха поканени и нѣкои видни тукашни прѣзи Хора. Дъркаха се рѣчи, пѣха се пѣсни, дъркаха се тостове и всички, разбира се, все за здравето на великия нашъ поетъ Ив. Вазовъ.

Отъ 5 часа слѣдъ обѣдъ почваше литературно-музикалната забава, която бѣше посѣтена така добрѣ, че салонътъ се оказа много тѣсенъ. Програмата бѣше съ най-разнообразно съдържание. Всичко бѣше изпълнено съ умѣние така, че не правѣше впечатление на импровизирана забава, а, напротивъ, като че бѣше работено съ мѣсеци за него. Това прави голѣма честь на уреждинтѣ на забавата, които положиха свръхчовѣшки усилия, като намѣрика вѣщие, воля и умѣние да подготвятъ едно такова грандиозно тържество. Всички бѣха прѣизпълнени отъ наслада и национална гордость и, макаръ дадесять отъ Българи изъ тъзи часове, ние се чувствувахме при васъ и заедно съ васъ празнувахме".

Прага. — (Изъ една кореспонденция).

„Българската академическа младежь въ гр. Прага не остана чужда на народното тържество на 24 октомври т. г. Тя отпразнуваха юбилея на народния поетъ Ив. Вазовъ едно съ всички българи и студенти отъ дружество „Българска сѣдѣнка", на които той е почетенъ членъ, съ литературно-музикална вечерь на островъ „Жофинъ".

Сѣвтлиятъ прѣвѣтенъ салонъ, украсенъ съ зеленина, подпуснатъ на който напомняше кѫтче отъ Балкана, кѫдѣто всрѣдъ зеленина личеше внушителнитѣ образъ на поета, бѣ прѣпълненъ отъ славянска академическа младежь, между която личеха и по-видни гости: г. г. министерскитѣ съвѣтници Мачоръ съ госпожа си, професоръ д-ръ Зубати, ректоръ на пражкия университетъ, професоръ д-ръ Йотифъ Андерле съ госпожата си, българскиятъ пълномощенъ министъръ Баламезовъ съ госпожата си, българ. консулъ профъ. Владимиръ Шакъ; проф. Пата, прѣподавателъ по български езикъ въ търговската академия; Кѣбѣрекъ отъ търговската камара; докторитѣ Буриянъ и Славингеръ съ госпожитѣ си, добровощи въ България прѣзъ Балканската война; м-ръ Стефановъ, Владимиръ Сисъ, делегати на чешки и югославянски дружества, журналисти и много приятели на българския народъ. Извѣстнитѣ чешки историкъ проф. Индерле не можа да вземе участие въ тържеството, а изпрати любезно писмо до българскитѣ студенти, въ което, като сочи заслугитѣ на поета, пожелава бѫлѫкано отпразнуване на юбилея и завършва съ много признание, че остава завинаги вѣренъ доброжелатель на българския народъ.

Точно въ 9 часа вечерьта се отвори тържеството съ реферать на български за дѣятелностьта и личното влияние на Вазова отъ студентафилозофъ Шебѣнковъ, а на чешки отъ професоръ Шакъ, който завърши съ думитѣ на поета: „Не се гаси тъй, що не гасне!"

„За бѫлѫканото тържество доста допринесе и нашата извѣстна оперна пѣвица г-ца Христина Морфова, на сега примадона въ пражката опера, която изнесе на сцената при всеобщъ въторгъ български народни пѣсни и завърши ната отъ литературната дѣйность на българския народенъ поетъ Ивлиръ Вазова. Малката Жофинска зала едва побираше едно явилитѣ се членове на българската пражка колония и гостиитѣ, между които личеха прѣдставители отъ висшитѣ училища, начело съ ректора на университета д-ръ Зубати и отъ литературнитѣ, журналистическия, индустриалния и граждански кѫргове.

Тържеството бѣ открито отъ г. Шебѣнковъ, който кѫза нѣколко думи за Ив. Вазова, прѣвеждани на чешки отъ българския генералъ консулъ г. Шакъ.

„Примадоната на Народния театръ г-ца Хр. Морфова въодушеви сѣбранието, като изнѣ съ затрогвища сѫрдечность и завладяващо душата изпълнение нѣколко български народни пѣсни, за което бѣше наградена съ бурни аплодисменти. Сѫщо и г-ца Л. Прокопова пожъна заслужени лаври за бѫлѫканото изпълнение на български и руски композиции. Оставалата часть отъ програмата състоеше отъ декламации: г-ца Драгулева издекламира Вазовото стихотворение „Отество", а г-нъ Х. Продановъ — „Къмъ природата", за което получича благодарностить на публиката.

„Слѣдъ изчерпването на програмата сѣбранието остана въ дружна забава. Играни бѣха българския хоръ".

По-кѫсно, на 5 ноември, д-ръ Иосифъ Пата е челъ реферать върхъ творчеството и значението на Вазова въ „Художествената Бесѣда".

СТ. ОМАРЧЕВСКИ
Министъръ на Народното Просвѣщение.